

Luutarha

Verjnuarmu

Ee tđhđn vuojenaekaan paenu hakku muan kuoreen
Luutarhaan outtamaan viijđđn arkku vaenajan tuoreen
Muanpovveen pidstđđđt kuhan noosoo tookoheindt
Jid tuakse kuuraset, kylýmđt kiviseindt

Luutarhasta poes, povveen muan pidstđđđ oesj'

Aakee arkut, herree ruatokansa
Vuan eepđ nuo arvoo vaenajia olevansa
Luutarhasta levon jđldkeen parraan elon
Tulloo vđkke tuomaan kuolemanpelon

Lđhtđđ kukkii kottiisa muistamatta mđnneitđ
Pihhoehisa pidstýđ ee huoli rakkaat heitđ
Surruusa sortuuvat, kun karsikkolaatasa lcytđđ
Liekít mustat syvđmmiin syttyy ja vihasa ndđttđđ